

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 399: Vì Khó, Nên PhậT Vì Chúng Sanh Thuyết Vô Lượng Pháp Môn Phương Tiện, Khiến Họ Tùy Thuận Mà Thâm Nhập

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 034)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vì khó, nên PhậT vì chúng sanh thuyết vô lượng pháp môn phương tiện, khiến họ tùy thuận mà thâm nhập.】

Chính vì quá khó, cho nên PhậT vì chúng ta thuyết tám vạn bốn ngàn pháp môn, PhậT vì chúng ta thuyết vô lượng pháp môn. Những pháp môn này dùng để làm gì? Đầu là để đoạn trừ vọng tưởng, tạp niệm. Điểm này quý vị nhất định phải biết; nếu như không biết nguyên tắc này, nói lời thành thật, quý vị sẽ không biết cách dụng công, quý vị dụng công thường sẽ bị sai lệch.

Chúng ta nêu một ví dụ đơn giản nhất mà nói, bất luận là tại gia hay xuất gia, vừa vào cửa PhậT liền dạy quý vị trì giới là đệ nhất. Tại sao dạy quý vị trì giới, đem việc trì giới làm môn công phu đầu tiên? Vì nó quan trọng, nhân giới sanh định, quý vị không trì giới thì không thể đắc định; nhân định phát huệ, liền khai ngộ, liền ngộ nhập tâm tánh; quý vị không đắc định, thì không thể khai trí huệ. Thế nên quý vị rất đổi nghiêm túc trì giới, giới luật giữ gìn vô cùng tinh nghiêm, vậy có thể đắc định không? Không thể đắc định. Tại sao không thể đắc định? Vì quan niệm của quý vị sai rồi. Quý vị phân biệt giới luật, chấp trước giới luật, phải đem phân biệt chấp trước phá trừ đi mới được. Quý vị dùng phân biệt chấp trước để trì giới, quý vị làm sao có thể đắc định? Giới luật trì có tốt đến đâu, cái quý vị đạt được cũng chỉ là phước báo nhân thiên, phước báo hữu lậu; quý vị rất lương thiện, không tạo ác nghiệp, nhưng quý vị không thể đắc định.

Tại sao không thể đắc định? Quý vị tụng “Đàn Kinh” thì sẽ rõ, Lục Tổ đại sư nói rất hay: “*Nhược chân tu đạo nhân, bất kiến thế gian quá*” (Nếu là người chân thật tu đạo, sẽ không nhìn thấy lỗi thế gian). Trì giới, người bình thường đã hiểu sai ý nghĩa; trì giới là tự mình trì giới, không phải bảo người khác trì

giới, tự tôi giữ quy củ, không bảo người khác giữ quy củ. Tôi trì giới, họ đều không trì giới, người kia lại phá giới, vậy tâm của quý vị còn có thể định lại được không? Quý vị làm sao có thể đắc định? Quý vị không thể đắc định, chẳng những không thể đắc định, mà tự mình tu hành thấy cũng khá, trì giới rồi, nhưng khởi tâm động niệm đều bất thiện, “người này phá giới, người kia tạo nghiệp”, quý vị nói xem có tệ hại hay không! Tâm vẫn bị cảnh giới xoay chuyển, không phải bị cảnh giới tốt xoay chuyển, mà là bị cảnh giới xấu xoay chuyển; điều này căn bản không hiểu rõ cái gì gọi là trì giới. Phật giảng trì giới không sai, chúng ta trì kiểu này, ba đời chư Phật nhìn thấy đều lắc đầu, quý vị đem ý nghĩa của Ta hiểu sai hết rồi, không phải ý nghĩa này. Giới gọi là thanh lương, ai được thanh lương? Tự mình được thanh lương.

Đặc biệt là Đại thừa; giới của Tiểu thừa ở nơi sự tướng, Tiểu thừa là luận sự không luận tâm, giới Tiểu thừa tương đối dễ trì, hoàn toàn ở sự tướng, trước tướng (chấp trước vào tướng), tu hành Tiểu thừa tương đối khó khăn. Giới Đại thừa ở tại tâm địa, luận tâm không luận sự, ở tại tâm địa, tâm địa thanh tịnh, cho nên họ dễ dàng thành tựu định tuệ. So sánh với Tiểu thừa, Đại thừa là lối đi tắt, đường tắt của tu hành.

Phật đã thuyết vô số pháp môn, tại sao lại thuyết nhiều pháp môn như vậy? Bởi vì căn tánh của tất cả chúng sanh không giống nhau. Bất cứ ai thích hợp với pháp môn nào, chỉ cần thích hợp với họ, gọi là khế cơ, thì rất dễ thành tựu; tu học một pháp môn không khế cơ, thì sẽ vô cùng khó khăn. Những ví dụ loại này, trên kinh điển Đại thừa và Tiểu thừa đều nói rất nhiều. Cho nên pháp phải khế hợp căn cơ, nếu không hợp với căn cơ, thì rất khó đạt được hiệu quả.